

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 87 (2312)

Велико Търново, четвъртък, 21 юли 1966 г.

Цена 2 стотинки

ПЛАНЪТ И ОБЕЩАНИЯТА — закон за селскостопанските труженици

Никола КУШЕВ

секретар на Окръжния комитет на БКП

Селскостопанските труженици в окръга с въодушевление посрещнаха насрочването на Деветия конгрес на Партията. На събрания по бригади, звена и ферми кооператорите обещаха в чест на него да произведат селскостопанска продукция за 9 246 000 лева в повече от плана или да осигурят един прираст от 17 572 000 лв. което представлява 13 на сто в повече спрямо миналата година.

Със задоволство можем да отбележим, че планът и обещанията станаха закон за кооперативните стопанства и всички кооператори. Те осигуриха значително по-добра организация и заплащане на труда, създадоха по-висока култура на земеделието, за което говориха добротото състояние на почти всички земеделски култури в окръга. Една част от тях вече са прибрани и резултатите са особено обнадеждаващи. Така от ягодовите насаждения, вместо предвидените за изкупуване 1090 тона плодове, стопанствата продадоха 1387 тона. С близо 2000 тона е преизпълнен планът за зелените грах. Изкупен е досега над 2100 тона зелен фасул при план 2900 тона, а от втора култура се очаква над 1300 тона. Преизпълнен е и планът за ечемика. А добивите от досега прибрали пшеница говорят, че далеч не бъдат надхвърлени обещанията за тази важна хлебна култура. В много добро състояние е царевичната, слънчогледът, захарното цвекло. Характерно е, че някои стопанства като Долна Липница, Сушица и други, които досега се смятаха за изоставащи, през настоящата година далеч преизпълниха обещанията си от всички досега прибрали култури. В тези стопанства се подобри трудовата дисциплина, коренно се измени отношението на хората към работата и задачите на кооперативите.

По колкото и показателно да е първото съвместие, то не е репашащо. През второто полугодие се реколтава и реализира по-голяма част от селскостопанската продукция. За това са необходими още много грижи. Най-отговорна задача в момента, наред с приключване на жътвата на пшеницата, е напояването на пролетните култури. Първата поливка на царевичната и захарното цвекло трябва да приключи в най-близки дни, а до 10 август да се полетят и втори път. Досега обаче темпът на напояването буди тревога. Предвиденият ежедневен график още не е достигнат. Някои стопанства като Павликени, Ресен и други не се съ-

образяват с нуждите на другите кооперативи на окръга и вземат повече вода от предвидената им, което нарушава графика на поливането в другите стопанства. В това отношение трябва да се спазва строга дисциплина, да се оползотворява всяка капка вода. От друга страна ръководителите и специалистите трябва да вземат още по-сериозни мерки за по-сово прилагане на високопроизводителното напояване, като се използват максимално джизовалните машини и инсталации, павилионските водоземащи и наличния поливически инвентар.

Немалко успехи завоюваха през изминалото шестмесечие и градинарите в окръга. Плановите и обещанията в зеленчуковото производство успешно се изпълнява. Но състоянието на ранните домати, от които идват значителни доходи, не е много добро. Има опасност да не се изпатят определените количества за износ. Кооперативните стопанства, наред с ранните домати, могат да берат и от средно-ранните, а органите на „Булгарплод“ трябва да проявяват по-голяма гъвкавост, бързо да ликвидират всички недостатъци при изкупуването. Връзката им с производителите трябва да бъде още по-близка, за да може окръгът на всяка цена да осигури необходимите количества домати за износ.

Тази пролет лозята обещаваха много. Кооператорите положиха изключителни грижи за тях. Но поради неправилно опрашване и други причини, състоянието особено на десертните лозя не е много добро. Гроздовите не се развиват нормално. Това безспорно ще се отрази неблагоприятно върху добивите. Ето защо е необходимо да продължат и напред грижите за лозята, с оглед да се запази очертаната се реколта, за да осигури високо качество на гроздето.

В нашия окръг вече имаме голям опит в отглеждането на вторите култури, които осигуряват значителни допълнителни приходи на стопанствата. Вече са засети 1200 декара коришници и 4000 декара зелен фасул. Неоправдано обаче се подценява засаждането на домати втора култура. Не достатъчно се оценява и голямата ефективност от отглеждането на карфиола. А от предвидените 6000 декара стопанствата, при добри грижи, могат да изнесат на външния пазар 8—9 милиона килограма. И това е много сериозен из-

точник за увеличаване на доходите. Разбира се, при отглеждането му трябва твърде много да се внимава. Не бива да се форсира неговото производство. Силата на прибиране му трябва да бъде след 20 октомври. А това означава правилно да се подготвят площите, да се избягва едностраниното торене с азотни торове, своевременно да се води борбата срещу неприятелите и болестите.

Животновъдите в окръга обещаха тази година да произведат животинска продукция за три милиона лева в повече спрямо 1965 година. Резултатите от полугодията показват, че даденото обещание ще бъде преизпълнено. Произведена е надпланова продукция за 545 000 лева, а спрямо същия период на миналата година е надолесено 1295 тона мляко и 1 668 000 яйца в повече. Добър прираст на млякото имат кооперативните стопанства в Алеково, Клифарово, Обединение, Долна Липница, Сушица и други. Но Ресен, Камен, Сухиндол са надолесили по-малко мляко отколкото за шестмесечие на миналата година. Успешно е изпълнен графикът за изкупуването на месото и яйцата, като са предадени на държавните предприятия 2 160 000 яйца и 700 тона месо в повече. Добре върви и изкупуването на млякото.

Възможностите за преизпълнение на обещанията в животновъдството са още по-големи, но не се използват докрай. Може и трябва да се осигури ритмично и пълноценно подхранване на животните. Обикновено месеците август и септември са тежки при тяхното изхранване. Ето защо трябва отсегата да се вземат сериозни мерки. Това означава да се полетят и подхранат с изкуствени торове люцерната и детелината, да се положат грижи за грахово-весените смеси втора култура, с оглед да се получат високи добиви. Освен това част от консервираната люцерна може да се даде на животните сега, през август, а през ноември, декември да се осигури зелено подхранване с фуражно зеле, карфиол.

Селското стопанство във Велико Търновски окръг има възможности да даде своя голям принос за успешно изпълнение на първата година от Петата петилетка, а тружениците на село да рапортуват пред Партията и народа, че с чест са изпълнили своите обещания дадени пред Деветия конгрес на Партията.

Клокочат бистри струи по каналите. Но достатъчни ли са да стигнат до всяко растение? Това проверяват майсторът-поливач, носител на „Народен орден на труда“ — златен Стефан Маринов и завеждащ водоползуването Борис Йорданов от с. Водолей.

СРЕБРИСТИ ПОТОЦИ

Кооператорите и ръководителите от ТКЗС „В. И. Ленин“ в с. Долна Оряховица навреме оцениха належащата нужда от поливане на селскостопанските култури. Затова без много протакане те пуснаха водата по каналите, отправиха я умело към блоковете с пролетни култури, зеленчуци и люцерна.

Първи започнаха поливките бригадите за комплексна механизация. Те дадоха високи обещания, затова не пропускат нито едно агротехническо мероприятие, а поливането сега е решаващо. За няколко дни в кооператива бяха оросени над 1500 декара царевича, а общо първи път са полети 3888 декара различни земеделски култури, втори път 1500 декара, а 896 декара и трети път.

Но кой не работи с всички сили сега в тези усиленни летни дни! Опитът е научил на много неща трудовите хора. А и работливи са кооператорите от стопанството. Затова по пъти на първите вървят и дружини.

Много добра организация е създадена в бригадата на Христо Харлов. Неговите хора са пренесли из полето да поливат захарно цвекло, коришници, домати, площице за зелен грах втора култура. Не и отстъпва и бригадата на Стати Корчев. В нея са изградени три групи от по 10 човека, които работят на две смени. А в Бреговица с напояването се е заело младежкото звено, което дава много добра работа.

Навсякъде из полето на Долнооряховския кооператив се срещат водни струи, растенията жаждно пият, за да налегат богат урожай.

К. Митева
редактор на в-к „Ленински зов“ — Д. Оряховица

С всеки изминал ден се доизгражда корпусът на новостроящия се цех за плоскостни към дървообработващия завод „Димитър Благоев“ — Велико Търново. С помощта на автокран и под ръководството на опитния бригадир Стойко Бонев всички елементи послушно заемат определеното им място на строежа.

СЕГА НАПОЯВАНЕТО Е РЕШАВАЩО

ПАК ЛОША ОРГАНИЗАЦИЯ

Кооперативното стопанство в с. Дъсково има 8500 декара поливни площи. То разполага със седем моторни помпи и дъждовали и с над 50 поливически съоръжения за високопроизводително напояване. Но как се използва тази техника?

В момента в местността Екенлика в Паскалевец са поставени два дизелови мотора, но те не могат да изкарат вода и да я изтласкат в бло-

ка. Ден ако работят, три дни са в ремонт. А всеки ден тук идват по 15—20 поливача. Миналата година по това време картината беше същата, сега се повтаря. Затова от 1200 декара царевича досега е полета само 450 декара.

Не се използват напълно металическите тръбопроводи. Те стоят на склад, а могат с успех да се използват за провеждане на вода от бен-

тове и дерета. Съоръженията за високопроизводително напояване също не намират приложение. Все още се практикува поливането с мотики. Няма изградени постоянни поливически групи. Всеки ден на поливане отиват нови хора. И никак не е чудно, че от 5500 декара царевича на поливни условия досега е полета само 1360 декара.

Мл. Минчев

ЗА ПО-ГОЛЕМИ УСПЕХИ

В дните пред Деветия конгрес на Партията селските стопанства от ТКЗС „Г. Димитров“ в с. Джулюница разгръщат на широко своите сили за успешно изпълнение на плана и обещанията. Резултатите от изминалите шест месеца окрилат кооператорите, дават им сила и вяра за успешен завършек на една напрегната и плодотворна стопанска година. Вместо предвидените 1 057 000 лева за полугодията кооператорите произведоха продукция за 1142 хиляди лева.

Много добре приключиха полугодията в стопанствата. Те произведоха продукция над плана за 128 000 лева, като само от парниковите и ранните зеленчуци реализираха 328 000 лева. Голям аванс набират и животновъдите. Обилната паша и правилното подхранване дават възможност кравите да развият висока млечност. Вместо предвидените по график 3910 литра мляко на ден кравите дават по 4328 литра.

Но досегашните успехи, колкото и да са добри, не успокояват кооператорите и ръководителите на стопанствата. Те преценяват, че има възможности и резерви, които могат да донесат допълнителни доходи на кооператива. Като добри градинари те разчитат много

на вторите зеленчукови култури. Освен засетите вече 40 декара зелен фасул и 150 декара коришници, започнаха и засаждането на карфиола, който ще заеме над 500 декара. Сега градинарите бързат да приберат и хубавата реколта от ранните домати. Планът за износа досега е изпълнен 80 на сто, като голяма част от изпратените домати са екстра и първо качество.

Полевъдите се стремят по-скоро да полетят пролетниците. Оросени са вече 300 декара царевича и 200 декара захарно цвекло, което се е развило толкова добре, че всички с есенование очакват не 3000 килограма кореноплоди, както е планирано, а по 4000 килограма от декара.

Я. Маринов

Д. Вълв

ПЪРВЕНЦИ В ЖЪТВАТА

1. Тодор Цветанов от ТКЗС — Масларево, с комбайн СК-4 пожънал 3080 декара и овършал 1071 тона зърно. Той е трети път окръжен първенец.
2. Кирил Кръстев от ТКЗС — Масларево, с комбайн СК-4 пожънал 2907 декара и овършал 1052 тона зърно.
3. Кирил Драганов от ТКЗС — Д. Липница, с комбайн

СК-4 пожънал 2880 декара и овършал 1006 тона зърно.
4. Кръстю Дечев от ТКЗС — Д. Липница, с комбайн СК-3 пожънал 2780 декара и овършал 973 тона зърно.
5. Йосиф Палазов и Георги Пачев от ТКЗС — Карансен, с комбайн СК-3 и СК-4 пожънали 5380 декара и овършали 1840 тона зърно.
6. Симеон Иванов от ТКЗС — Г. Студена, с комбайн СК-4 пожънал 2700 декара и овършал 800 тона зърно.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи в проценти към 19 юли 1966 година.

ТКЗС и ДЗС	Полети култури		
	Жътва на пшеница	царевича	зах. цвекло
Г. Студена	100	46	100
Павликени	100	25	67
Масларево	100	10	—
Морава	98	63	96
Алеково	98	25	—
Драгомирово	96	0	—
П. Сеновец	95	31	0
Д. Липница	93	37	58
Ореш	93	0	30
Ресен	91	37	65
Поликрайше	83	49	59
Обединение	81	47	—
Карансен	81	32	—
Дъсково	81	25	—
Козловец	79	100	—
Стражица	79	12	100
Сухиндол	76	37	91
П. Тръмбеш	75	39	100
Овча могила	73	0	—
Д. Оряховица	70	22	0
Джулюница	69	18	55
Михалци	68	54	47
Върбовка	66	73	62
Камен	63	13	—
Бяла черква	62	39	45
Сушица	60	100	0
Самоводене	60	66	100
Стъжково	60	23	—
Лясковци	53	12	—
Асеново	45	30	24
Драганово	43	5	0
Клифарово	41	0	—
ДЗС			
Совата	100	0	91
Свищов	79	0	0
Кесарево	60	0	0
Златарица	46	7	15
Церово вория	34	0	0
Вербово	29	0	—
В. Търново	24	0	0
Валван	22	0	—
Елена	15	0	—
Буйновци	7	—	—
Константин	2	0	—
Средно за окръга	70	32	59

МОМЧЕТАТА СРЕД ТЕЖКИТЕ МАШИНИ

Дефиле, изпълнено с трясък. Само за миг последът е сработан от високите бетонни колонади, стъклени замъклен покрив и изправените стрели на десетки кранове. Блестят на слънцето новите багери — неподвижни, тежки, сякаш още издишващи огън. ДМЗ „Червена звезда“ край с. Дебелец е прообразил дивата преди панорама. Разказват, че преди десетина години тук е просветава с малката си пиледна глуха, пустееща ледяна.

Огромен завод. И едно съотно предчувствие, че ще се възхищава само от портала. Към кого да се обърнеш и кого да уловиш за няколко думи, когато тук са настъпили часове на най-интензивен труд, всички бързат и шумят е едва поносим за обикновения слух. Тук трябва да викаш, защото канонадата от удари върху метал отява думите.

Най-после... Среща с човека, когото търсим. Само преди една минута към административната е изтичал инженер Колев, партиен секретар на завода. Срещаме се лице с

лице и разговорът е бърз и делови.

— Вие знаете — усмихна се инженер Колев, — както навред, така и при нас достойната среща на Деветия конгрес на Партията е централен въпрос. Всички бригади и цехове са дали обещания. Тридесет и осем бригади вече извоюваха званието „Бригада за комунистически труд“. В чест на конгреса ние ще произведем 50 първокласни багери. Планът е изпълнен. Голям успех имаме в подобряване на качеството. Бракът на стопаната спадна от 4.27 на сто на 1.93 на сто през тази година, а на чугун от 2.49 на сто на 1.14 на сто.

След няколко минути навлизаме в сърцето на тежкото производство. Тук свистят стругове и вятър бормашини. Около нас хребети, планини от метал, огромни детайли и машини. И сред този метален лабиринт, наведени и съ-

средоточени зад струговете, или притичващи със загриженост и напрегнати лица, работят момчетата, облечени в сини момчета.

Излизам от един цех и влизам в друг почти обкръган. Хлябните нови детайли, стотиците шайби и коелета, десетките очертани ръце на работниците, които са обсадили машини и вериги, и всичко, което преражда пътя, те довежда до обкръганост. Какво да гледаш по-напред? Новите машини или ръцете на хората? Заводът изработва мостови кранове с подежност от 3 до 20 тона, всички видове строителни машини, керамични и тежки руднични ленти. Завод на строителството! В близките години предстои разширение на завода за над 4 милиона лева. Вече са положени основите и старат колони за новия цех за багери.

Ето шилосеро-монтажната бригада 026 за производство

на багери. Четиринадесетте майстори са първенци и през миналата година, и тази година. Всички те работят упорито за посрещане на новия, вярски ден, когато ще мълкнат машините и ще отчетат направеното.

Вече сме при най-младите. Бригада 046 на Любен Лазаров, която произвежда тежките транспортни ленти. Тук наистина се чувствава младостта.

— Догонихме 190 на сто за второто тримесечие — говори бригадирът. — А през следващите месеци, до Деветия конгрес, ние ще стигнем 200 на сто.

Отшумява заводът и заглътва в далечината. Виждат се хората, които бързат сред грамадния метал — привидни и съсредоточени. Старят огромните халета сред зеленото дефиле.

И. МАРИНОВ

Отново за техническия прогрес и качеството на изделията

Въпросът за повишаване техническото равнище на производството и качеството на произведените изделия винаги е поставян от Партията като първостепенен, като планово, научно-техническа и стопанска работа във всеки участък на народното стопанство. Но с особена сила този въпрос се постави след Националното съвещание и Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет от юни 1964 година за по-нататъшно подобряване качеството на произведените изделия. В постановлението беше подчертано, че задачата за решително повишаване на техническото равнище на производството и качеството, за разнообразяване асортимента на произведените изделия сега се поставя с голяма острота от самия живот, от постоянно растящите нужди и изисквания на трудещите се, от международното социалистическо разделение на труда, от високите изисквания на международния пазар, в който нашата страна навлиза все по-широко. Това е сега най-важната задача, от решаването на която преди всичко зависи да се повишава ефективността на всяко промишлено предприятие, на всяко изделие.

В изпълнение решенията на ЦК на БКП през последните години в окръга се осъществиха редица мероприятия, свързани с постоянното повишаване равнището на изделията и подобряване на тяхното качество. Организирани бяха прегледи по равнището на технологията и организацията на производството, по ефективното използване на основните производствени фондове, по повишаване рентабилността на предприятията, по организацията на производството и техническия прогрес и др.

През миналата година се организира обществено проучване на техническото равнище на производството и качеството на продукцията. Резултатите бяха обсъдени на пленум на Окръжния комитет на БКП, на който се прие и разгърната програма за бъдещата работа на партийните и стопанските органи и организации в промишлеността на окръга.

В резултат на извършената огромна работа по подготовката и в изпълнение на решенията на пленума, под ръководството на партийните и стопанските ръководства вече се постига и първите практически резултати. Сега все повече се засилва и конкретизира партийният контрол върху дейността на стопанските ръководства за повишаване техническото равнище и качеството на продукцията. Партийните органи

ганизации по-системно поставят на оценка тези въпроси на събирането.

Въпросът за качеството на продукцията все повече застава в центъра на дейността на партийните, стопанските и профсъюзните ръководства. Засилват се грижите за укрепване на конструкторските и технологичните отдели. За пример в това отношение могат да се посочат ръководствата на ДИП „В. Магариш“ и ДДЗ „Д. Благоев“ във Велико Търново, ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица, ДСП „Булгарплод“ — Джугучица и др., където броят на специалистите се увеличи значително.

Сериозни стъпки са направени за подобряване връзките и сътрудничеството с научноизследователските институти. Държавни захарни заводи поддържат активни връзки с Научноизследователския институт по хранително-вкусова промишленост, респективно секция „Спиртна промишленост“, с Научноизследователския институт по електротехника, с Централната база по заварки и др.: ДИП „Мизия“ — Горна Оряховица има договор с Института по керамика за внедряване на керемиди за плоски покриви и с Базата за техническо развитие при Министерството на строежите. Добри връзки с научноизследователските институти установиха и осъществяват заводът за микротелефони, Винарският завод в Лясковец, „Булгарплод“ — Горна Оряховица, ДИП „Победа“ — Велико Търново и др.

Налице е стремежът в редица ръководства на предприятията за усвояване на нови технологии, на нови изделия, за модернизация и усъвършенстване на доизготвяните, в ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш през миналата година се усвоиха редица производствени като шубанговия транспортър, млечна хранилка и др. В настоящата година се въвежда подобрение в производството им, като същевременно се работи за усвояването на нови 11 производа. В ДЗЗ се работи по нова схема при преработката на кубинска захар, която осигурява по-висок рендеман и по-ефективно използване на суровината.

Направени са и първите стъпки по отношение внедряването на по-прогресивни форми на организация на труда. В ДИП „Металургия“ бе пуснат нов конвейер за отоплителни печки, в ДСП „Булгарплод“ — Г. Оряховица със създаването на новите линии за производство на консерви цели домати и гювеч се осигурява поточност в производството. Доизготвяха се редица технологични линии в ДСП „Булгар-

плод“ в Полски Тръмбеш и Джугучица и др.

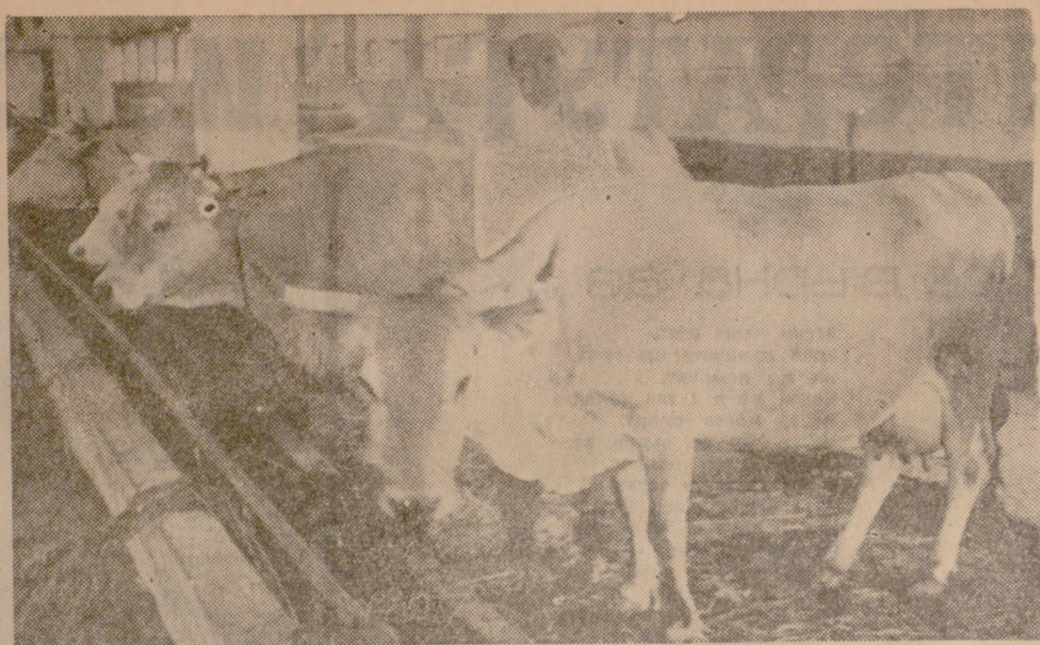
Независимо от постигнатите успехи в работата на някои партийни и стопански ръководства не е настъпил решителен прелом. По редица съществени въпроси във връзка с качеството не се вземат мерки, липсват практически резултати. Въпреки решенията на ОК на БКП и указанията на Държавния комитет за наука и техническия прогрес въпросът за разработката и осъществяването на цялостна програма за модернизацията и усъвършенстването на съществуващата техника, за комплексна механизация и автоматизация на производствените процеси в редица предприятия се подценява. Не е направено необходимото за мобилизиране силите, знанията и опита на специалистите и рационализаторите посредством изградените социалистически бригади за технически прогрес, обществено-конструкторските и технологичните бюри, бюрата за икономически анализ в изпълнението на тази много отговорна работа.

Под възможностите на нашия окръг е и извършеното по организацията на научно-техническата информация. Преди известно време се проведе съвещание за обмяна на опит в ДМЗ „Червена звезда“, но въпреки това в редица предприятия още не са изградени бюра за научно-техническа информация, не са определени специалистите, които пряко ще отговарят за нея. В други предприятия бюрата са изградени, но не регистрират по-съществена, системна и целенасочена дейност. Не се отделя необходимото внимание и за обзавеждане на технически кабинети и за превръщането им в център на техническата мисъл.

Допускат се слабости и по редица други задачи в борбата за по-високо техническо равнище и качество на изделията.

Изминал е период от излизането на партийно-правителствените документи и от пленума на Окръжния комитет на БКП и достатъчен и дава възможност на партийните и стопанските ръководства в подготовката на Деветия партиен конгрес да направят цялостна задълбочена оценка на досегашната си работа, да открият специфичните слаби звена за всяко предприятие и наележащи допълнителни мерки за довеждане докрай решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията.

Злати ШАЛАВЕРОВ
от отдел „Промислено-строителен“ на Окръжния комитет на Партията

В краевфермата на с. Раданово — ТКЗС „В. И. Ленин“ гр. Полски Тръмбеш, се намира крава Дания (на преден план). Характерното за нея е, че се отличава с голямата си млечност. Годишно тя дава 5000 литра мляко.

Интересно състезание

Работният ден привърши. В кинозалона на Държавни захарни заводи — Горна Оряховица започнаха хората. Привлякъл ги беше интересът към състезанието „Какво знаем за героичното минало на завода?“

Повече от месец деховете усилено се подготвяха за него. На празнично украсената сцена заеха местата си първите три отбора — на ТЕЦ, на администрацията и на транспортния отдел. Много добре се беше подготвил и отборът на администрацията. Състезателите В. Джинова, Ив. Йорданова и З. Арнаудова ни запознаха с новата система на ръководство, която е създадена в завода.

Първият отборен въпрос изтегли ТЕЦ: „Запознаяте ли с партийната ядка в Шамотова фабрика през 1941—1944 година?“

— Тридесет секунди за мислене и две минути за отговора — обясни конферансието И. Караколев.

Сигналы беше даден и П. Петров от отбора на ТЕЦ започна да говори. Бурни ръкопляскания изпълниха салона, когато до втория сигнал след две минути той беше привър-

шил. Всички от журито вдигнаха цифрата 5, най-високата оценка.

Много добре развиха въпросите и М. Бончева и Ив. Кунев от отбора на ТЕЦ.

С малко, но подобрени думи Д. Демирев от отбора на РМЦ и транспорт разказа историята на железопътното стопанство в завода, за развитието на заводския автотранспорт. Много добре се беше подготвил и отборът на администрацията. Състезателите В. Джинова, Ив. Йорданова и З. Арнаудова ни запознаха с новата система на ръководство, която е създадена в завода.

Всички отбор отговори по на пет индивидуални и пет отборни въпроси, освен това имаше по един колективен и един допълнителен въпрос. Накрая първо място и петдневна екскурзия из страната получи отборът на ТЕЦ, а на второ място и тридневна екскурзия — отборът на администрацията. Индивидуален първенец стана Д. Демирев, който получи награда един транзи-

стор, а на второ място се класира В. Джинова.

В състезанията през втория ден участваха трите основни цеха — захарната, бонбонната и спиртната фабрика. „Когато с какъв капитал е построена захарната фабрика и какво знаете за първата захародобивна кампания?“ — бе първият въпрос към отбора на захарната фабрика, на който Иван Аргиров отговори изчерпателно. Заредиха се въпроси за политическата стачка, за реконструкцията през 1959—1961 година. Интерес предизвикаха и въпросите, зададени на други отбори.

Състезателите П. Кръстева, Д. Дачев и П. Бочев от отбора на спиртната фабрика не допуснаха нито една грешка в отговорите си и се класираха на първо място, следвани от отбора на захарната фабрика. Индивидуално първо място зае З. Иванова, а второ Ст. Дамянов.

Това първо по рода си състезание в завода дълго ще се помни от всички.

Ст. ГРАДИНАРОВА

УСПЕХИ В ПРЕДКОНГРЕСНИТЕ ДНИ

За постигнатите успехи в изпълнението на плана за първото шестмесечие колективът на потребителната кооперация „Подъм“ в с. Златарица знаеше отдавна. Но истинската радост дойде, когато се получи бюлетинът на Окръжния кооперативен съюз. Оказа се, че те, златаришките работници и служители в кооперацията, са заели

едно от първите места в окръга в изпълнението на плана по стокооборота в търговията на дребно и в общественото хранене.

Скучните цифри, надничали от белите листове, отразяваха ярко предконгресните дела на търговските работници, техния стремеж да поерещат Деветия

партиен конгрес с радостни успехи. Планът в търговията на дребно е изпълнен 117 на сто, в общественото хранене — 106 на сто, в промишленото хранене — 141 на сто, в изкупването — 141 на сто, в изкупването — 141 на сто, в изкупването — 141 на сто.

Голяма радост и гордост из-

пита колективът, когато се получи писмо от Окръжния кооперативен съюз в Горна Оряховица, в което изпълнителният комитет на съюза изказва сърдечна благодарност за постигнатите успехи през първото шестмесечие на тази година.

М. Димитрова

из бележника на журналиста

СОБСТВЕНО ПРОИЗВОДСТВО

Някога, преди електричеството да се настани нашироко в битя на хората, през летния сезон задимяваха котлоните с дървени въглища. За по-дребни неща като приготвяне на чай, кафе, мляко гражданите използваха спирниците. Сега и едното, и другото почти не се практикува. Сега спре ли електрическият ток, най-изпитаната рецепта е запалването на готварската печка. Въпреки горещината, въпреки другите неудобства.

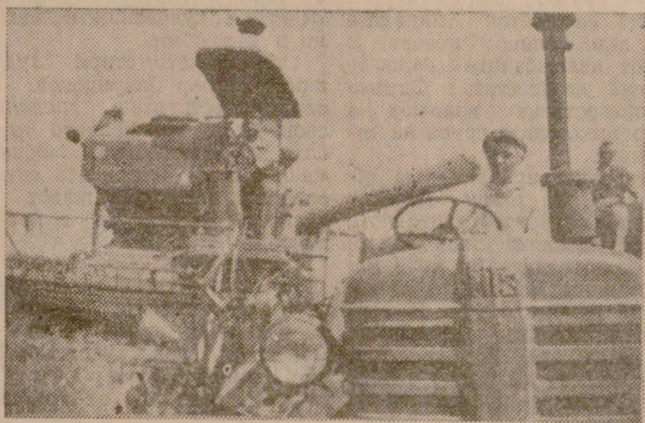
За тези неща ми мина през ума наскоро в един ден, когато тъкмо бях поставил джезето на електрически котлон, за да си сваря кафе и токът изведнъж спря. Поправяха ли нещо, повреда ли някаква имаше, но токуй не искахе да дойде. Не ми се слизаше в мазето да вземам дърва и да паля печка — дълга и широка работа за едно кафе, но твърдо реших още на другия ден да се снабдя с един спиртник, за да се предпазя от бъдещи подобни неприятни изненади. Ха тук спиртник, ха там спиртник — навред магазинерите поплащаха отрицателно глава. Накрая се обадох до съответния стоковед в ОТП. Той се учуди така силно, сякаш пожелал да си купи космически кораб.

— Нямаме... Никога не сме имали такива стоки — беше отговорът. — Никой не е търсил такова нещо...

Последва упътването да се отнеса към аптеките — там можело да имат. В аптеките такива спирници още по-малко се намиряха, но услужливо ме насочиха към „Утхепрон“. Нов телефонен разговор и ново охлаждане на ентусиазма. Любезна другарка ми обясни, че спиртни лампи нямат, но очакват да получат. Дори и те нямат спирници, а спиртни лампи и то, които се чакат. Тогава реших да заража всички техники и постановления за подобряване обслужването и снабдяването на населението. Припомних си, че спирници, представляващи малка дъска, към която се поставя обикновен капак от кутия от боя за обща, заградена с четири средно големи пирони, бяхме майсторили като деца в отделенията преди повече от тридесет години.

С опитността на годините още по-лесно ми се отдаде измислянето на спирник собствено производство. Купих си и цяла бутилка спирт за горене за 0,60 лева и бързо, срочно и качествено, а и евтино си сварих кафе и чай, даже когато няма авария в електрическата мрежа. Е, наистина спирникът ми няма съответен вид, но какво да правя, когато за съжаление в нашата страна на по-малко човек много по-лесно може да се вреди да си купи лека кола, хладилник „Мраз“ и друга дефиниция стока, отколкото много и много дребни, но необходими неща.

Н. М.

Между шестнадесетте комбайнери в ТКЗС „Комуна“ в с. Камен се води съревнование за прибиране част по-скоро богатата реколта. Към 16 юли комбайнерът Злати Марков от с. Горски Сеновец изпълни плана си, като е овършил над 400 тона зърно ечемик и пшеница.

Снимка: М. Димитров

Магазинчето на кръстопътя

Достатъчно е само да ги вървял три-четири километра до автобусната спирка в с. Давери из дълбокия преспин или в проливен дъжд, каквото обикно ги имаше тази година, за да изпиташ голямо чувство на благодарност към този човек. Той е станал от сън в три часа след полунощ, тръгнал е във виелицата или дъжда, за да отвори магазинята пътуващите за Славен и Елена хора да се чувствуват като у дома си.

— Заповядайте! — с приветлив глас и усмивка кани Георги Христов. Шегува се, изпълнява поръчките едновременно, обяснява на интересувалите се, че реис има в тоя корч и толкова часа.

Спразани ли се магазинчето бай Георги Христов сяда да прегледа заявките за стоки, на личността на амбалажа. Или пък тръгва да изкупува яйца.

Никак не е лесно да търгуваш в селце с петнадесет на къщи, повечето от жителите на което са стари с по-скромни нужди. Но като кажем 14-годишна служба в търговията, подразбираме значителен опит. Бай Георги умее да долови пусла в тър-

говията, знае, че в нея всичко започва и свършва с пълното задоволяване на нуждите на потребителите. Иначе тя не би отговаряла на предназначението си. Затова той постоянно настоява да има в магазинчето си всички търсени стоки. И купувачите, били те местни хора, пътници или неговите приятели миньори, които веднаж в седмицата минават от тук, винаги намират каквото им трябва.

Резултатите от труда на магазинера, изпълнен с много грижи за хората, могат да се видят всеки месец, когато потребителната кооперация в Беброво отпечата поредния циклопстен бюлетин за изпълнението на плана в търговската мрежа в общината. Срещу името на Георги Христов — 180 на сто изпълнение на плана по стокооборота.

С тази радост в края на юни дойде и друга, не по-малка: вместо заплачуващите за цяла година 14 000 яйца, той за шест месеца изкупи от стопанството 18 000 броя.

Ето, такъв гостоприемник човек и опитен търговски служител работи в магазинчето на кръстопътя!

Н. Петров

ПРЕГЛЕД ПО КАЧЕСТВОТО НА СТРОИТЕЛСТВОТО

В клуба на строителния район в Свищов се състоя разширена конференция на първенците по качеството. Доклад изнесе главния инженер на района Георги Николов. Той направи обстойен преглед по качеството на строително-монтажните работи за първото шестмесечие и задълбочено анализира поотделно извършените видове работи на всички строителни обекти. „Усилията на всички строители — каза докладчикът, — трябва да бъдат насочени

неотклонно и всекидневно към показателя „качество“. Само с неговото успешно изпълнение ние ще станем достойни последователи на прочутия български майстор Коло Фичето.“

В заключение инженер Николов изказа мнението, че свищовските строители непременно ще оправдаят това доверие в чест на Деветия партиен конгрес.

Изказвателите се технически ръководители и бригадирни дадоха добра оценка на извършените бе-

тонови, зидарски и мазачески работи. Но не отминаха и някои слабости, които допускат все още бригадите на паркетджии, фаянсджии, бояджии и от монтажа на дограмата.

На основание оценките на качествена комисия и във връзка с отчитане на първия етап от районния преглед по качеството бяха наградени с парични награди бригадите на Благо Гатев, Димитър Петров, Слави Иванов, Георги Колев, Недельо Русанов и Петър Иванов. За отлично качество на обект „Хотел ресторант „Калето“ е награден и обектовото ръководство, с технически ръководител Георги Кичев.

В. Вутов

С упоритост и вяра

Лазар Нейков работи в родното отделение на краевфермата в с. Ворбича, на

Долнооряховския кооператив. За този трудолюбив мъж като че ли умора няма. Понякога се случва 3—4 крави да се телат през нощта. Но вниманието към животните и изключителното старание не са допуснали досега нито един смъртен случай на новородени. Миналата година от 140 крави Нейков получи 146 телета, а досега от 160 крави има 88 телета.

— Планът и за телетата, и за млякото ще бъде далеко преизпълнен — заявява уверено той. — Аз не се задоволявам само с трикратно доене на кравице-новотелки. Използвам успешно метода на раздояването. Висококачествените крави доят по четири и пет пъти.

От 160 крави, всяка от които ще престои в родилното отделение по 15 дни, Нейков трябва да надолу по 260 литра мляко или да получи до края на годината 41 тона. Досега той вече е надолу 25 800 литра мляко. Неговият стремеж до конереса на Партията е да изпълни плана си.

НА СНИМКАТА: Лазар Нейков храни малките телета. Б. Бонев

СЪОБЩЕНИЕ

ДАП — КЛОН ЕЛЕНА пуска от 24 юли т. г. курортен автобус един път седмично ЕЛЕНА — КИПИЛОВО — КОТЕЛ — СУНГУЛАРЕ — КАРНОБАТ — БУРГАС. Автобусът ще тръгва от Елена всяка събота от 10 часа преди обед и ще пристига в Бургас в 17 часа. Обратно от Бургас ще тръгва неделя в 12 часа и ще пристига в Елена в 19 часа. Същият ще има връзка с автобусите, пристигащи и замиващи от и за Горна Оряховица.

Граждани, ползвайте курортния автобус за отпущане на море.

КОНСТАНТИН СИМОНОВ

Чакай, ще се върна аз ...

Чакай, ще се върна аз,
само чакай ти,
чакай дъжд ли в тъжен час
вълна зашепти,
чакай, студ ли свий свиреп,
чакай, в летен ден,
чакай и когато с теб
друг не чака мен.
Чакай и когато спрат
моите писма,
всички да се уморят,
чакай ме сама.
Чакай, ще се върна аз,
да те не смути
някой каже ли у нас:
„Забрави го ти!“
Мама мъртва да ме знай,
брат ми, поглед свел,
и другарите накрай,

всеки чаша взел,
край камината що грей,
да ме поменат.
Чакай ме и с тях недей
ти за мойта смърт.
Чакай, ще се върна аз,
злата смърт надвил,
и ще чуеш ти тогаз:
— Той щастливец бил!
Никой друг не издържа,
не повярва, вник —
с чакането си можа
ти да ме спасиш.
Как смъртта ме не смути,
знаем двамата тук —
просто чакаше ме ти
както никой друг.

превел: Атанас СМЕРНОВ

ПОЕТ С ГОЛЯМО СЪРЦЕ

Може би мнозина български читатели за пръв път са се запознали с поета Симонов през славните септемврийски дни на 1944 г., когато беседите със съветските бойци често се превръщаха в малки рецитали, несменяем номер на които беше „Жди меня“. И аз се запознах така с поезията на поета-боец. Сред първите съветски части, преминали през родното ми село, беше и поделението на лейтенант Владимир Гельман. Възводит ми остана за няколко дни в селото. Володя живя у нас през цялото това щастливо за мен време. След приключване на работа, до късна нощ, се разхождахме с него из селските улици и оживено беседвахме. Карах седемнайсет години, но това не попречи на дружбата ни с по-възрастния от мен Володя. Веднаж го запитах дали е женен. Въпросът ми остана без отговор. След малко момъкът тихо, като молитва, зашепна стиховете, които ме захласнаха със своята свята правда и ми се струва, че и днес, когато мислено

си ги повтарям, чувам гласа на милия приятел, с когото ни разделяха неизброимите пътища на войната.

Така дойде любовта към поета. След години дойде и учудването. През 1948 г., вече като студент, знаех, че К. Симонов, който тогава беше едва 33-годишен, е написал 16 книги, издадени на руски и други езици в над 11 милиона екземпляра.

След още няколко години, когато прочетох повечето творби на писателя, дойде и възхищението. Обичах вече и много други съветски поети, но Симонов беше особено възхищен. Смайваше ме умението му с еднаква лекота да постига значителни художествени победи и в поезията, и в прозата, и в драмата.

В наши дни възманието на читателя е съсредоточено предимно върху последните романи на Симонов („Другари по оръжие“, „Живи и мъртви“ и „Хората не се раждат войници“). В тях големият съветски писател със своето остро чувство към актуалните проблеми на епохата ни

разгръща монументалната панорама на войната. В по-ранните си творби за Великата отечествена война („Дни и нощи“ и др.) писателят се стремеше преди всичко да набележи контурите на грандиозните събития, а героите на тези събития, макар и да присъстваха в книгите, бяха предимно действащи лица, обхванати изцяло от свързащата — да спрат врага при Сталинград и тях не ги вълнуваха, а и не можеха да ги вълнуват въпроси като „Защо немецът стигна до Сталинград?“. Войната още не беше свършила, не беше дошло време да се отговори на този болезнен исторически въпрос. По-късно, подпомогнат от конкретните политически оценки на след военните конгреси на КПСС, Симонов създаде в своята трилогия образите на Серпилин и Синцов, чрез които вече в подчертаем психологически план се решават редица остри обществени и лични проблеми.

Докато прозата на К. Симонов е преведена у нас доста широко, лириката все още е представена твърде бедно. Няколко десетки стихотворения, пръснати из списания, вестници, сборници и антологии, преводът на стихосбирката „Приятел и враг“, направен с умение от Николай Антонов и — толкова.

С особен интерес се очаква излизането на блт свят на една по-обемиста книга, която да представи на българския читател по-пълно и авторитетно Константин Симонов — поетът. Надявам се, че тази празнота ще бъде запълнена с преводите, извършени със завидно майсторство от Атанас Смирнов.

Надявам се, че читателите ще останат особено доволни от обстоятелството, че „Жди меня“ е преведено с истинска виртуозност и дава пълна представа за емоционалната сила на незабравимото стихотворение на любимия поет. Запознат съм и с други преводи от сложената под печат книга и това ми дава право да изразя убеждението, че преводите на Атанас Смирнов ще бъдат крачка напред не само в представянето на Симонов на български език, а и в българското преводаческо изкуство, което бележи напоследък одавателни тенденции.

М. МИХАЙЛОВ

XX ОКРЪЖНА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА — „Ние не сме вече рая покорна“. — Григор СПИРИДОНОВ

ДВЕ ГОДИНИ след габровското читалище във „велико село Елена с две черкви и достоянието училище“ било разпалено с голям ентусиазъм едно ново опнище на родолюбие и просвета. В това селище първите бледи светлини проличаваха от една отава. Дамаскините на елечанина Йосиф Дългобрадяти, предшественик на отца Паисия, както и приписът на Паисиевата история от Дойно Граматик будили народния дух. Но напуснал отава Дългобрадяти родния си край и само споменът за него останал, както и един негов прилив, който се помел и предавал: „Колкото човек украсява в поучение, толкова сили и дръзновение прихлит на душю свою“. Другият именит елечанин Иларион Макариополски смело водеше църковната борба, издигнал девиза: „Дето народът, там и аз“. Почвата за читалище била потгтовена оттоле. През 1843 година зачиталище била потгтовена оттоле. През 1843 година зачиталище била потгтовена оттоле. През 1843 година зачиталище била потгтовена оттоле.

* Из „В кондиката пише...“ от Стано Сираков.

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 87, 21. VII. 1966 год.
Инд. 21 301

младежи със своя жар възпламенили патриотизма и на елечкия еснаф. Недоволствавали от тях чорбаджиите. Преминалият през даскалоливницата Никифор Попконстантинов, който ходил да получи по-високо образование в Русия, се завърнал през 1863 година и станал основател на читалището.

Така един неделен ден от есента на тази година, след отпущ на църква, в родната къща на Иларион Макариополски се събират учители и група будни млади хора. Тяхната цел е да сложат в действие отава назрялата си идея — да основат читалище.

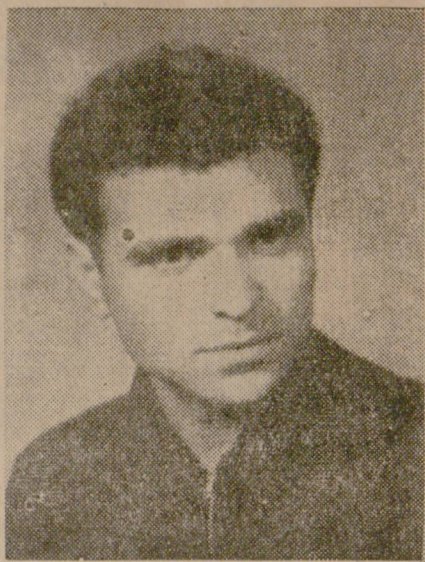
Така се създава едно дружество, което те наричат „Напредък“ и което се противопоставя на чорбаджиите, години наред крали обществени средства и измъчвали раята, дружество, което се грижи за образованието и действените напредък на града. То повелява да се отвори няколко години по-късно читалище и в близкото село Беброво.

Във всички народополезни начинания, в борбата срещу гръцкото духовенство и срещу турските поробители, Велико Търново дължи челно място през ония години. С изграждане на читалище обаче то малко закъснява. Едва през 1869 година в кондиката е записано: „Подписаните събрахме се в общата стая при църквата „Св. Никола“, за да турим в действие мисълта си за сътавление на едно читалище в града си.“

Малко по-късно същата година примерът на Велико Търново бива последван и от Горна Оряховица. Едното бива названо „Надежда“, като израз на голямата надежда за по-скорошно освобождение, а другото — „Напредък“ — символ на напредъка, който неизбежно ще доведе до свобода.

И двете читалища си поставят известните и общи за времето задачи. В Горна Оряховица по-ясно записват и „насъщение на народните наши учени мъже, с парич-

на помощ да списват и превозват разни учебни и за прочитане книги и да се доставят с една по-умерена цена“. Тук основателите по-ясно поставят задачата да бъде насърчавана българската книжнина. И заключават, че ако с това успеят да привлечат и подтикнат ония свои сънародници, които забравят народността си, ще могат да кажат, „че те са изпълнили дължността си и че друга по-голяма слава не им трябва“. Главната си цел те не могат да запишат открито в устава. Тя личи обаче от обстоятелството, че инициатор на читалището е известният Вичо Гърчаров, който заедно с апостола Георги Измирлиев подготвя революционния дух в града и готви народа за предстоящото въстание. Измирлиев също става член на читалището, което подпомага неговата мисия.

Матей Шопкин е поет лирик с тънък наблюдателен поглед, с чисто, пламенно сърце. Неговите стихове руват като изведнаж, изпаяват се като песни на един дъх, носят топлината на нашата българска атмосфера, ведрината на родните простори. Тая нишка се вижда още в най-ранните произведения на автора. Това добре знаят онези, които то помят още с фуражката с моноплама на Строителния техникум във Велико Търново. Такъв го знаят и хилядите почитатели на литературата в града, пред които той неведнаж е чел възлущащи стихове.

Матей Шопкин е роден на 30 септември 1938 година в с. Долна Липница, Завършиал е архитектурен отдел на Стро-

ителния техникум „Г. Димитров“ — Велико Търново в българска филология в Софийския държавен университет „Климент Охридски“. Работил е във в. „Студентска трибуна“, а сега в Радио София. Редовен сътрудник на нашия вестник е от 1955 г. Печата е в сп. „Септември“ сп. „Пламяк“, „Младеж“, „Българо-съветска дружба“, вестниците „Работническо дело“, „Литературен фронт“, „Народна култура“, „Народна младеж“, „Народна армия“, „Студентска трибуна“ и др. Негови стихове са печатани в литературните сборници „Поезия“, „Прилив“, „Простори“, „Ято пред полет“, „Най-хубавото“, „Знаме“ и др. Стихове на мла-

дия автор са преведени и на чужди езици.

Издаде стихосбирката „Двадесета пролет“. Тези дни излезе и новата му книга „Вечерен сняг“, а за следващата година е приета и третата му стихотворна книга „Потомък“, която ще издаде Държавното военно издателство и обхваща произведения на военно-патриотична тема.

Тук поднасяме на нашите читатели стихове от младия и талантлив творец, които са поместени в стихосбирката му „Вечерен сняг“ — книга на една задъхана сърце от красотата, която ни обкръжава изповеди на любовта към Родина и Партията, оптимизъм, продуктуван от вратата на поета в прекрасното.

МАТЕИ ШОПКИН

НА ПАРТИЯТА

Какво си ти? ... Любов или надежда?
Възмездие? ... Или родилен вик?
Жена от детски сънища по-нежна?
Или войник, издигнал в боя щик?
Какво си ти? ... Прости ми, че те питам!
Но в тази ненадейна тишина —
като звезди на мисълта в зенита
изгряват много твои имена:
Любов и нежност. Майка и любима.
Копнеж и съвест. И последен дъх.

И жажда никога неутолима. ...
И бистър извор. И заветен връх.
О, аз не зная как да те наричам.
Но зная, че без тебе този свят
за мен ще стане пуст и безразличен
като познат, сезонен кръговрат.
Без тебе ще вървя като осъден
с очи, в които леден страх гори.
И винаги. ... и винаги ще бъда
ненужен и на себе си дори! ...

Повест за баща ми

... В една далечна, славеева нощ
пред къщи спрели два ботуша черни.
Потропаха. ... И хладно блеснал нож
на пушката с изправения мерник.
Излязал татко — разтровожен, блед.
Разбрал. И тръгнал. Дума не продумал.
Вървял в нощта пред ножа и куршума
и гледал надалече и напред. ...

В Демир Хисар пристигнал призори.
Пристигнал с някаква каминетка.
Там слънчевите, южни канари
приличали на каменна решетка.
Там срещал още хиляди бащи,
докарани под стража в грозни нощи.
Те всички ставали на живи мощи,
с окървавени длани и пети —

но мислели за милата земя,
където бил на Христо Ботев гроба.

Стиховете са поместени във „ВЕЧЕРЕН СНЯГ“ — втората стихосбирка на МАТЕИ ШОПКИН, издателство „БЪЛГАРСКИ ПИСАТЕЛ“.

ЕДИН МАЛЪК ПРАЗНИК

Едно хубаво, рядко културно събитие се състоя миналата вечер във Велико Търново. В една от изложбените зали бе обсъдена двадесетата Окръжна художествена изложба на великотърновската група на художниците.

Интересът, проявен към обсъждането, бе голям. Десетки приятели на изобразителното изкуство дойдоха тази вечер, за да присъствуват на този малък празник. Всички те са идвали не един път тук. И сега отново прекриват прага на тази зала, за да споделят своите мисли, да кажат своята дума. А нея — преценката на

зрителя, с такова нетърпение очакваха художниците-участници в изложбата.

Обсъждането откри художникът Григор Спиридонов. После присъстващи споделиха свои мисли. И колкото те да бяха противоречиви, общото мнение е — изложбата остава следа в културния живот на града и окръга. Тя е крачка напред.

Скъпи гости тази вечер бяха и представителите на Съюза на българските художници: заслужилит художник Венчо Обрешков, засл. художник Борис Иванов, Димитър Остоич — главен редактор на списание

„Изкуство“. И те оцениха изложбата като едно значително постижение. Макар и образувана неотдавна, групата на художниците във Велико Търново със своите творчески успехи, така ярко демонстрирани на настоящата изложба, се изравнява с едни от най-добрите групи в страната. Това бе залегнало в мислите, които споделиха представителите на Съюза на българските художници.

После разговорът между гостите и посетителите продължи дълго около изложбените табла. Тук стана и истинското обсъждане на изложбата.

забравява тази работа. Имам заповед да разтуря събрането!

Ние се сетихме, че това е дело на чорбаджиин. Но някои първенци бяха на наша страна. Тримата от тях веднага възседнаха кметите и галоп за Търново. Ние чакахме, както се бяхме „нацапали и омаскарили“, а народът се задушаваше вече в малката стая. Те, както после ни обясниха, с голям зор се добират до мюгесарифа и му обясняват, че даваме театро, а не комитетско събрание, както му казали чорбаджиите. Разправят му какво ще е театро и с голям зор вземат кетал да се отмени разтурянето. Трябвало обаче да вземат горнооряховския мюдюрин, за да гледа каква ще е тая работа.

И это те вземат мюдюрин, а той взема със себе си и кучето си. Той имаше едно пале, от което ден и нощ не се отделяше. Най-после с голям зор започнахме. Помня, че всички роли се играеха от мъже. Графът беше даскал Коев, а графинята другият даскал Дацко. Всичко тръгна добре, но когато, както беше в театро, затвориха Голос в затвора и той трябваеше като луд да лае, започна да лае и кучето на мюдюрин. Мюдюринът се зарад-

ва и спря действието, докато кучето и даскал Дацко се наляят. Този работа се повтори няколко пъти по желание на мюдюрин и чак тогава той разреши да продължим представлението.

Понеже не разбираше нищо от българския, даскал Кьорчев му превеждаше на висок глас, та целият салон и него чуваше. Когато се стигна до осъждането на Голоса и той разбра за каква става дума, отново прекъсна действието и на турски нареди:

— На господин графа не бива заговор! Трябва да се обеси, защото е нападнал честа на жената!

Трябваше дълго даскал Кьорчев да му обяснява, че случилото се в театро не е истина, че графинята не е истинска жена. Театро то продължи, а ние като вляхме, че мюдюринът е доволен и, че нищо не разбира, отпсихахме му двата края и след изпянахме на песента, както е в книгата „Зигфрид“, викнахме нашата „Къде си вярна, ти любов народча“. Кьорчев обясни на мюдюрин, че това е песен за любовта.

Тя му хареса и накара да я повторим. Така завърши първото представление в Лясковец“.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-36; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низор печат и дописник“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура йт хумор и сатира“ 23-08; отел „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; канцелария и фотосътрудник 24-50; коректори и декорен редактор 33-79.

Ф П П „Димитър Найденов“ — Велико Търново